

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo, Archidiacono Petragoricensi, & R. Archipresbytero de
Marmundes in Petragoricen. diocesi constitutis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

EPISCOPO, ARCHIDIACONO
 Petragoricensi, & R. Archipresbytero de
 Marmantes in Petragoricen. diocesi con-
 stituti.

Epist. 147.
 Ut latam con-
 tra Abbates in-
 trusos senten-
 tiam tueantur
 atque defendat.

DE commisso nobis statu Ecclesiæ nos oportet esse sollicitos, ut si forsan in ejus corpore sit infectum quicquam morbi contagio, quod simplicitatem corporis valeat offuscare, illud vel debita correctionis capiat medicinam, vel ne corruptione ipsius pars sincera trahatur, ab unitate corporis penitus amputetur. Sanè dilectus filius A. Abbas Cadunien. in nostra præsentia constitutus nobis exposuit diligenter quòd cum Cadunien. cœnobij commissum sibi regimen assumpsisset, ne aliqua de commissis ovibus antiqui hostis versutia ab ovili suo posset surripere, juxta vocem dominicam ad fratres suos conversus sæpius hortabatur ut Domino in sanctitate conscientia & justitia coram ipso servire studentes, sectatores essent bonorum operum, & propria, quæ juxta formam sui ordinis eis habere aliquatenus non licebat, ad communem utilitatem Ecclesiæ resignarent, & ad Cisterciens. ordinem, de quo primum patrem acceperunt, voluntate unanimi se transferrent. Ceterum quidam ex ipsis patris sui monita contemnentes, & ea quæ salutem propriam continebant, ægro animo sustinentes, in ipsum insurgere præsumperunt, & diabolica instigatione seducti, & patrem & pastorem pariter conspiratione nefaria ab administratione abbatiæ nixi sunt amovere. Tandem verò cum idem Abbas ex iniquitate filiorum domui suæ timeret imminere periculum, in quosdam Abbates monasterij sui subditos & subjectos simul cum parte altera, cautione juratoria interposita, super querolis suis voluntariè compromisit, tali tamen conditione adjecta, ut cum discretorum virorum consilio & aliorum Abbatum filiorum & fratrum Ecclesiæ Cadunien. querelas ipsas iudicio vel concordia terminarent. Verum cum ad statutum arbitrij diem alterutra partium convenisset, dicto Abbate proponente contra monachos & probare parato quòd conspirationem fecerant contra ipsum, & ipsis in jure confessis proprium se habere, supradicti arbitri exclusis viris honestis ex consensu partium juxta formam compromissi ad arbi-

trandum receptis, & non vocatis Abbatibus fratribus & filiis ad diem assignatum, sententiam promulgarunt, & ipsos monachos nullam conspirationem fecisse penitus asserentes, de propriis Abbati reddendis nihil pronuciavere. Vnde cum idem Abbas se multipliciter gravari cognosceret, tum quia probationem suam de conspiratione nolebant admittere, & bonos viros & honestas personas excluderant, tum quia de restituendis propriis nullam prorsus fecerant mentionem, & Abbates fratres & filios ad arbitrandum non convocaverant, tam se quam abbatiæ suam apostolica protectioni supposuit, & à tam manifesto gravamine sedem apostolicam appellavit. Vnde proprio nuncio ad sedem apostolicam destinato, bonæ memoriæ Celestino prædecessori nostro facti seriem plenius explicavit: qui provida deliberatione Ademaro bonæ memoriæ Petragoricen. Episcopo dedit firmiter in mandatis ut personaliter ad cœnobium Cadunien. accedens, quod ibi statuendum seu corrigendum cognosceret, auctoritate apostolica nullius contradictione seu etiam compromissione prorsus obstante, tam in capite quam in membris corrigeret, & extirpatis vitiis, virtutes ibidem inferere laboraret, & si quid post appellationem ad sedem apostolicam interpositam inveniret circa statum ipsius Abbatis temeritate qualibet attentatum, illud in irritum revocaret. Cum igitur memoratus Episcopus mandatum apostolicum recepisset, & juxta formam ipsius ad monasterium Cadunien. accedere festinaret, Abbatem de Faëssa, quem ejecto pastore proprio præscripti monachi cum Abbate de Gundunio in eadem Ecclesia post appellationem ad sedem apostolicam factam præsumptuosè intruserant, cassavit penitus, & amovit tam ipsum quam Abbatem de Gundunio, qui eum intruserat, & fautores & electores ipsius excommunicationis vinculo innodavit. Quam sententiam dicti Abbates & monachi observare penitus contempserunt. Vnde jamdictus A. Cadunien. Abbas compulsus est ad sedem apostolicam laborare. Nos igitur latam à memorato Episcopo sententiam in prædictos Faissen. & Gundunien. Abbates, & alios eorum fautores, sicut rationabiliter lata est, ratam habentes & firmam, præsentium vobis auctoritate mandamus

mandamus quatenus ipsam tamdiu faciatis auctoritate nostra, nullius contradictione vel appellatione obstante, inviolabiliter observari, donec pastorem suum A. unanimes voluntate recipiant, & debitam sibi obedientiam & reverentiam impendentes, de perpetratis excessibus juxta disciplinam sui ordinis satisfecerint competenter; in irritum revocantes quicquid in prædicti Abbatis præjudicium post appellationem ad apostolicam sedem objectam constiterit immutatum; ipsos monachos auctoritate apostolice compellentes eidem Abbati satisfacere in expensis mutuatis, dum ad sedem apostolicam per suos nuncios & etiam in propria persona coactus est laborare. Nullis obstantibus literis harum tenore &c. Quod si omnes &c. duo vestrum &c. Datum Romæ ut supra VIII. Idus Maij, pont. nostri anno I.

*VENERABILIBVS FRATRIBVS
Archiepiscopis & Episcopis ad quos
litera ista pervenerint.*

Epist. 148.

Cum in Ecclesiis dilectorum filiorum nostrorum Abbatis & fratrum Virziliacen. per eos capellani constituantur, qui debeant ipsis de temporalibus respondere, dignum est & consonum rationi, ut sicut ex consuetudine observatur, super his controversia mora ad iudicium ab eisdem fratribus compellantur. Ideoque fraternitati vestræ præsentibus literis inhibemus ne capellanos ipsos, vel eosdem fratres, contra renorem privilegiorum suorum in audientia vestra pro temporalibus subire iudicium compellatis, vel si spontanei accesserint, in præjudicium memoratorum fratrum ullatenus admittatis. Sed si quid super his quæstionis emergat, coram eis secundum ordinem juris experientes suam justitiam consequantur. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud S. Petrum.

*ARCHIEPISCOPIS, ET
Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatiis,
ad quos litera ista pervenerint.*

Epist. 149.
De immunitate & privilegiis monasterij beate Mariæ Virziliacensis.

Licet universa loca religiosa fovere ac diligere teneamur, illis tamen propensorem curam impendere nos oportet, quæ specialiter beati Petri juris existunt, & ad nostram nullo median- te provisionem pertinent & tutelam. Inde est quod nos jura monasterij beate

Mariæ Magdalene Virziliacen. volentes integra conservari, & contra molestationes indebitas fratres & idem monasterium speciali communire privilegio libertatis, ad exemplar fe. record. Urbani, Clementis, Celestini prædecessorum nostrorum auctoritate apostolice prohibemus, ne quis vestrum in monasterium ipsum, Abbatem, aut aliquem de fratribus ejusdem monasterij interdicti, suspensionis, vel excommunicationis sententiam promulgare præsumat. quod si fecerit, eam decernimus non tenere. Libertates præterea & immunitates & rationabiles ejusdem monasterij consuetudines hæcenus observatas, tam in animarum cura Presbyteris Ecclesiarum Virziliacensis, Alconij, S. Petri, Castri insulæ, & Monterione committenda, & contrahendis matrimoniis, & legitime dirimendis, & excommunicandis, vel absolvendis, suspendendis, destituendis, & restituendis Presbyteris, Clericis, & parochianis Ecclesiarum illarum, quam in aliis negociis & sacramentis ecclesiasticis, rata esse decernimus, & eas à vobis præcipimus inviolabiliter observari. Nihilominus etiam vobis præsentium auctoritate mandamus, quatenus subditos vestros, de quibus ad vos prædictorum fratrum fuerit perlata querela, ad necessitatem satisfactionis debitæ, contradictione & appellatione cessante, per excommunicationis & interdicti sententiam compellatis. Alioquin eis auctoritate apostolica indulgimus ut eos candellis accensis vice nostra excommunicent, & nuncient excommunicationis & interdicti vinculo innodatos: quos tamdiu volumus sicut excommunicatos & interdictos ab omnibus evitari, donec de perpetratis excessibus satisfaciant competenter. Præterea quoniam (ut audivimus) parochiani præfati monasterij, qui pro manifestis excessibus à memoratis fratribus quandoque sententiam ecclesiasticæ districtiōnis incurrunt, interdum ad alia loca se transferunt, ut sic sententiam & justitiam fratrum eludant; districtè mandamus atque præcipimus ut eos qui taliter duxerint correctionem ecclesiasticam contemnendam, pariter & alios malefactores eorundem fratrum, qui vel à vobis vel ab ipsis aut ab aliis fuerint excommunicationis & interdicti vinculo innodati, cum requisiti fueritis, per parochias vestras tamdiu sicut ex-